

בוטלה מכירת "הילטון" ירושלים

טענות המוכרים, 98 מיליון לירות. מישרד-התיירות מכיר בהשקעות של 91 מיליון לירות בלבד. המחיר כולל הלוואה ממשלתית בשיעור של 55% מההשקעה, בריבית נמוכה וללא הצמדה. לקבוצת פיינברג ניתנה, בשעתו, הבטחה של ראש-הממשלה המנוח לוי אשכול, כי יקבלו הלוואה ממשלתית בשיעור של 65%, אולם מישרד-התיירות סירב להעביר הריג זה לקונה החדש. עם חתימת הסכם מכירת המלון, הסכימה קבוצת פיינברג לוותר על החריג

מכירת מלון "הילטון" ירושלים, שערורה סערה ציבורית גדולה לפני כמה חודשים, בוטלה. המוכרים, קבוצת אייב פיינברג, לו קראון ופיליפ קלוז'ניק, באמצעות עורך-הדיון שלה, שרגא בירן, הודיעה לקונים על ביטול המכר. הסיבה לביטול: הקונה, בעל-המלונות היהודי-גרמני טייג, אחר בכמה ימים בתשלום השני על חשבון הקנייה. קבוצת פיינברג כבר הודיעה לגורמים הממשלתיים כי שבה ונטלה לידה את הבעלות והניהול של מלון "הילטון".

קבוצת טייג, שיחא הבעל העיקרי של מלון "הילטון" בתל-אביב, קנתה את המלון במחיר-ההשקעה בו שחוא, לפי

"הילטון" ירושלים המכירה בוטלה

הנוסף של 10% הלוואה, תמורת אישור ממשלתי למכר. קבוצת פיינברג קיבלה בשעתו הריגים רבים, כמו אישור שיט-הייצבור גדולים כחלק מן ההשקעה ה"מאושרת", הלוואה ממשלתית להון חוזר, ועוד.

טייג שילם כבר 5 מיליון מארקים גרמניים על חשבון הקנייה, וקיבל לידיו את הניהול. עתה בוטלה העסקה, וקבוצת פיינברג מסרבת לחזיר את 5 מיליון המארקים שקיבלה.

שוחק חדש ל"אבון"

רמי הלפרין, מעובדי הבכירים לשעבר של חברת התמרוקים "לון", קנה רבע מסוכנות-התמרוקים האמריקאית "אבון" בישראל, תמורת כחצי מיליון לירות השקעה בהון החברה. סוכנות ה"חברה מוחזקת בידי חברת "א.ד.י.ש".

חברת "אבון" האמריקאית התפרסמה בזכות שיטות-השיווק המיוחדות שלה. האריות המצועצעות של תמר-קיה נמכרות על-ידי סוכנים בשיטת מד-לתל-אל-דלת. ישראל היא אחת המדינות הבודדות בעולם שבה נמכרים מוצרי "אבון" בחנויות-תמרוקים הרגילות.

שאותם תקבל עם מסירת האוניות בשנת 1977. קונה המחצית גם חקר את האוניות ל-25 שנים.

המאזן מגלה גם כמה פרטים על כיש-לונות עיסקים. החברה שילמה 4 מיליון דולר לאחד השותפים, שלו ערבה על דמי-הכירה קבועים, על 4 מיכליות שבנייתן בוטלה בגלל קשיי המספנה. כן הפסידה החברה 1.1 מיליון דולר בחוב אבוד, ש-נבע ממכירת חוזה.

מאזן החברה מראה כי היחס בין נכס-ים שוטפים לתחייבויות שוטפות הוא 0.99 ל-1, יחס טוב בהרבה מאשר בשנה הקודמת. הגירעון בנוילות החברה היה רק 2.8 מיליון דולר, לעומת 16.2 בשנה הקודמת. בשנת המאזן גדלו נכסיה ל-648.5 מיליון דולר. לפי המאזן, החון השוטף והעצמי שבידי החברה הוא 183 מיליון דולר - גידול של 50 מיליון דולר לעומת השנה הקודמת.

המאזן מגלה כי החברה הגדילה את חלקה בחוות-בקר גדולה באוסטרליה מ-10% ל-57%.

רבין לוחץ להטבות

לקבוצת "כלל"

ראש-הממשלה, יצחק רבין, לוחץ אישית על מישרד-התיירות כי יאשר לקבוצת "כלל" ולמנכ"ל דוברת הלוואות את הריגות למלון בשארם-אל-שייך. קבוצת "כלל" הסתבכה ברכישת המלון, שהיה בשעתו של "אגד" וחברת "מש"ק", שהוקמה על-ידי קציני-צבא בדרגות גבוהות. "כלל" רכשה את "מש"ק", וכך קיבלה גם את המלון.

במלון הושקעו כ-9 מיליון לירות, מזה 3 מיליון הלוואה ממשלתית. מישרד-התיירות מכיר בהשקעה של 7.8 מיליון לירות בלבד. "כלל" רוצה עתה לשפץ את המלון, שאינו ניתן למגורי אדם ב-מצבו הנוכחי. היא תובעת ממישרד-התיירות הלוואה של 9 מיליון לירות לשיפוצים, וכן הלוואה נוספת של 5 מיליון על חשבון ההשקעה שכבר נעשתה. אם יצליח רבין בלחץ, תקבל "כלל" הלוואות נוחות בריבית של 6%, וללא הצמדה, בשיעור של 17 מיליון לירות על

מנכ"ל דוברת הטבות חריגות

השקעה עצמית של מיליון לירות - חריג שעדיין לא היה כמותו בארץ.

בורוכוב

ורבינוביץ

נתוני הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה (ריבעון מיספר 8, עמוד 51) מראים, כי מדיניותו של שר-האוצר יהושע רבינוביץ מבצעת את חזונו של דב-בר בר-רזוב, אבל בדיוק להיפך. בורוכוב קבע כי אסונו של העם היהודי הוא הפירמיות וההפוכה: היינו, הבסיס הרחב שלה הוא העיסוק במיסחר, ואילו רק חודו הצר של העם היהודי עוסק בייצור.

מדיניותו הכלכלית של רבינוביץ גורמת לריבוי מיספר עובדי-השירותים ולהקטנת מיספר עובדי-הייצור. בשנה האחרונה ירד מיספר עובדי-התעשייה מ-259 אלף ל-245.4 אלף, ואילו מיספר העובדים ב-פיננסים גדל באותה תקופה מ-75.7 אלף ל-76.9 אלף ומיספר העובדים בשירותים הציבוריים (עובדי ממשלה ועירייה) גדל מ-334.1 אלף ל-343.8 אלף.

נתוני הלישכה מורים בבירור מזהו-ה"גורם לחיזוק הפירמיות וההפוכה. באפי-ריל השנה היה השכר החודשי הממוצע לשכיר, לפי ענפי המשק, כך: חקלאות - 1,335 לירות; תעשייה - 1,944; חשמל ומים - 2,996; בינוי - 1,729; מיסחר, שירותי מזון ואחרת - 1,749; החבורה, אחסנה ותיקשורת - 2,876.

שינויי-בעלות ב"אלול"

חברת "אלול" עוברת בימים אלה שינויי-בעלות. עד כה היתה הבעלות בידי קבוצת יורם גיל (40%), קבוצת דוד קוליצ' ועזר וייצמן (40%), ועוד 20% בידי חנניה נאמן. עתה קונה קבוצת קוליצ' את החלק של קבוצת גיל.

שותפים וייצמן וקוליצ' חלק קנוי

מיננסים ושירותים עיסקים - 2,287; שירותים ציבוריים וקהילתיים - 1,892; שירותים אישיים - 1,246. זו הסיבה לכך שקיים מחסור בעובדי-תעשייה, מלצרים או עובדי-מלונות, והכל נזורים להיות עובדי בנקים וממשלה.

הכישלונות

של תמיר

מנהל חטיבות-הבנייה בקונצרן "כלל", יהודה תמיר, צועד מכישלון אלי כיש-לון. הוא סיבך את "כלל" ברכישת חברת "פא-לון", המתגלה כבור-לא-תחתית של הפסדים. הוא נכנס להשקעות עצומות בבנייה, כאשר היה ברור לכל כי יגיע שפל בבנייה. עתה התגלו להנהלת "כלל" שני מיסגים נוספים שלו. תמיר מכר לקבוצת "בנק-הפועלים" את בית "כלל" ברחוב יהודה הלוי בתל-אביב, על כל תכולתו. לאחר חתימת ההסכם התברר, כי בבניין יש ציוד מישרדי רב הדרוש לבית "כלל" החדש. תמיר נאלץ לקנות חזרה מ"בנק-הפועלים" את ה"ציוד, בכמה רבבות לירות.

מיסגה נוסף: בית "כלל" החדש שליד כיכר דיונון, כולל קומת-קרקע גדולה עם שטח-חניונים נרחב. עד כה לא הצליחו למכור את המקום לעסקים, והאיזור עומד ריק ללא חכני-סות.

החברה הימית

בונה דוברות-קידוח

ב-120 מיליון דולר

"החברה הימית להובלת מרי" התמנה על הוזה עם ממשלת ארצות-הברית, ש-ערבה להזמנת ארבע דוברות-קידוח ימיות לנפט מחברת "בית לחם סטיל". מחיר כל דוברת כ-30 מיליון דולר. ה"ערבות הממשלתית האמריקאית נוגעת גם למימון ולהבטחת החכרת הדוברות עם מסירתן. ההזמנה נעשתה באמצעות חברת "יוניברסל גאז אנד אויל", שבה יש ל"חברה הימית" 73% מן המניות. פרטים אלה מגלה הדיווח-חשבון השנתי של החברה.

הדיווח-חשבון מגלה עוד, כי "החברה

מירון ברנר חן גדל

הימית" בבעלותם של מילא ברנר ומרי-דור, השתלטה בימים אלה על חב-רית-ביטוח גדולה בשם "אמריקן פלאן קורפוריישן". תחזיק ב-69% ממניותיה. חברת-ביטוח השייכת ל"חברה הימית" תמוזג עם החברה האמריקאית.

מאזן החברה מראה, כי בשנת 1974 הרווחה החברה רווח תפעולי מעיסקי-ספנות, 93 מיליון דולר, ועוד 50 מיליון דולר הרוויחה ממכירות של אוניות וח-זים לבנייתן. הרווח הנקי לאחר הורדת כל ההוצאות היה 30 מיליון דולר או 7.6 דולר למנייה, לעומת 3.2 דולר בשנת 1973.

המאזן מגלה כי אותה עיסקה שהבי-אה את הרווח של 50 מיליון דולר ממכ-רת אוניות, תביא רווחים נוספים גם בשנת 1975. אולם אין המאזן מגלה את היקפם (זוהי עיסקת מכירת חושים בניית 26 אוניות במספנות אנגליות. מן הביאו חושים למכירת 10 אוניות בשנת 1974 את הרווח של 50 מיליון דולר).

רואי-החשבון מגלים, כי החברה מכרה בשנת 1974 מחצית השותפות בבניית שתי אוניות-ענק תמורת 11 מיליון דולר,